

[Statsministeren.]

sige, at dem tror man ikke paa, det er ikke blot en glad Indstilling, men efter min Mening ogsaa en letsindig Fremgangsmaade.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gik stærkt i Rette med mig for en Udtalelse, som jeg har fremsat til „Morgenbladet“. Nu er det saadan, at denne Udtalelse, saadan som den var gengivet, har jeg ikke set paa Forhaand, inden den gik i Bladet, og derfor kan der godt være enkelte Vendinger og Udtryk, som ikke just har lige akkurat den Form, som jeg vilde have fundet det rigtigt at faa gengivet mine Udtalelser i. Men stort set og hvad Indholdet angaar, kan jeg ikke se, at det Citat, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har fremført, indeholder noget, som jeg ikke mener er fuldstændig rigtigt. Det ærede Medlem citerede — jeg beder om Formandens Tilladelse til her og siden at fremkomme med nogle faa og ikke særlig lange Citater —:

„Det er for saa vidt“

— der er Tale om Valgretsaldere til Kommunerne —

„periferisk i den Forstand, at det afgørende burde være at faa Erhvervslivet i Gang igen og søge de økonomiske Forhold tilrettelagt saadan, at vi kan begynde at arbejde os opad paa ny.“

Ja, hvad urigtigt er der deri? Er det ærede Medlem ikke enig med mig i, at dette burde være det centrale og ikke at yppe Strid om en Valgretsaldere just nu i dette Øjeblik, da det jo er et Spørgsmaal, som har ligget for i Aarevis. Det ærede Medlem citerer videre:

„De andre Partier vil bruge en Nedsættelse af den kommunale Valgretsaldere som Murbrækker for en Forfatningsændring.“

Nu tror jeg ikke, at jeg har brugt Udtrykket, at de vil, men snarere, at det vil betyde en Brækning i Muren for Gennemførelsen af en lavere Valgretsaldere ogsaa til Rigsdagen og derigennem en Forfatningsændring. Men er det da ikke rigtigt? Saa vidt jeg husker, blev det under de Forhandlinger, der førtes om 21 Aars Valgretsaldere til Kommunerne, netop ogsaa herfra, jeg tror endda fra Forslagsstillernes Side, stærkt understreget, at hvis dette blev gennemført for Kommunernes Vedkommende, vilde det være et Præcedens og en Murbrækning for en Nedsættelse af Valgretsaldere ogsaa til Rigsdagen. Og deri har jeg hele Tiden været enig; derfor har jeg formentlig ogsaa udtalt mig saaledes til det paagældende Blad.

Endelig citerer det ærede Medlem:

„Sandheden er altsaa den, at der ikke er Tale om et Aldersproblem til Valgene, men om hele den politiske Situation.“

Ogsaa dette er efter min Mening fuldstændig rigtigt. Der var ikke Tale om alene et Aldersproblem, men om noget, der vilde have som Virkning, at en Ændring ogsaa i vor Grundlov vilde være foregrebet, og endelig vilde det ogsaa i anden Forstand være et politisk Spørgsmaal, nemlig det, om et Flertal her i Rigsdagen kunde vedtage et Forslag, som de vidste at Regeringen var Modstander af, og saa forlange eller forvente, at den siddende Regering, som var Modstander deraf, vilde ekspedere dette Forslags Videreførelse og medvirke til at opheje det til Lov og derigennem ikke blot tage et Medansvar, men i Virkeligheden ogsaa et Hovedansvar for en Politik, som vi altsaa var Modstandere af, og som Flertallet i Folketinget havde paatunget os. Det er virkelig ogsaa et politisk Spørgsmaal af Betydning og Omfang, og det er det, jeg har sagt.

Jeg kan ikke se, at der i disse Udtalelser er noget, som er urigtigt, og jeg vil næsten tro, at naar det ærede Medlem faar tænkt sig om, er han ikke meget uenig i, at det, som her er udtalt, er rigtigt.

Dette her var Citater af mine Udtalelser, men saa siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for sin egen Regning:

„Jeg beder den højtærede Statsminister om her fra Tingets Talerstol at dokumentere, hvor Regeringen er blevet modarbejdet i disse 14 Dage—3 Uger.“

Efter de Citater, som det ærede Medlem fremsatte eller oplæste af min Tale, har jeg slet ikke sagt noget om, at vi var modarbejdet. Jeg har slet ikke nævnt dette, det er, synes det mig, et noget urimeligt Forlangende, at jeg skal dokumentere Rigtigheden af noget, som jeg slet ikke har udtalt. Men det er jo en given Sag, at en Kamp om Valgretsaldere, der kunde trække ud i længere Tid, formentlig — det kan vi vel være enige om — ogsaa vilde have sinket det øvrige Lovgivningsarbejde, ogsaa de Ting, som angaar den økonomiske Side af Lovgivningsvirksomheden. Men jeg understreger, at det ikke var os, der bragte dette Stridsspørgsmaal frem; det var fra anden Side, at det blev indbragt her i Tinget, og derfor kan vi ikke have Ansvaret for, at et saadant Stridsspørgsmaal paa dette Omraade og paa dette Tidspunkt blev sat ind i Forhandlingen og det politiske Liv.